

LBRIS

Colecție coordonată de Călin Vlășie

We know
books

Editor: Călin Vlășie
Redactare: Cosmin Perța
Tehnoredactare: Adriana Vlădescu
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Ionuț Broșțianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POPA, SAVU

Ipostaze / Savu Popa. - Pitești : Paralela 45, 2017

ISBN 978-973-47-2556-4

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2017, pentru prezenta ediție
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul
este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro | www.cartearomaneasca.ro

Savu Popa

Ipostaze

- poezii -

Editura Paralela 45

Astăzi, o văd pentru a treia
Oară, face lucrurile
Cu aceleași mișcări.
Intră repede
În magazinul de la parter,
Iese puțin nedumerită,
Trece pe lângă zebra,
Cu ochelarii mai mari decât
Ochii ei mirați.
Culoarea pardesiului,
Îmi dă senzația de mestecare îndelungată
A nisipului cu pietricele.
Se uită în pământ, parcă
Un necunoscut ca mine
I-ar putea ghici în palmă din prima.
Intră în stația de metrou,
Trăgând după ea, toată strada,
Precum o față de masă plină.

Ea lăsase geamul deschis,
Căuta să vadă cu ochiul liber
Găurile negre din univers,
Pe lângă casă treceau ultimele herghelii de muște ghiftuite
Cu prima peliculă de aer din conserve goale.
Strada vibra ca o navă spațială,
Într-un aer familiar.

(Proza unei zile oarecare)

Pe cerul Ocnei, curat ca o lacrimă iscată
De tăierea unei cepe,
Vulturi se rotesc:
Acele unui ceasornic cu bateria pe sfârșite.

Sfârșite. E cald afară, atât cât este și într-o cană de ceai,
Încălzită pe calorifer.

Calorifer. Din sufragerie, la televizor, un supererou al zilelor noastre
Îi vorbește unui personaj negativ, așa cum în poveste,
Scufița roșie ceartă lupul că joacă prea prost
Rolul bunicuței.

Rolul. Îmi caut foaia ruptă dintr-un carnet,
Pe care scrisesem ieri câteva rânduri.

Rânduri. Nu o găsesc nicăieri.
S-ar putea să fie ceva despre poezia tranzitivă a încălzirii globale.
Palmele îmi sunt la fel de uscate precum cojile unui fruct
Lăsat în camera ta, ca să dispară mirosul îndelungat de țigări.

Țigări. În timp ce mă opresc la geam, încetează-a mai clipi din ochi.

Ochi. Două macarale s-au oprit în fața ferestrei mele,
Erau ca cele două semne de întrebare puse
La începutul și sfârșitul
Unei întrebări în limba spaniolă.

Întrebări. Când pe stradă, cuiva i se rupsesse sacoșa și a început să râdă,
A răsărit soarele,
În timp ce în curtea mea, peste melci, încă mai ploua.

Ploua Când te-am întrebat ce faci, tu mi-ai spus că bine,
Ești acasă și te uiți la televizor.

Bine. De fapt, doream să știu cum mai ești, dacă ai mai progresat.
Sau mai vrei să te joci cu mine de-a lupul și scufița roșie.
Care pe care.

Pentru a scrie poezie trebuie să am singurătatea insectei după închiderea insectarului, singurătatea conținutului de sulf față de cea a carbonului, dintr-o pată de motorină lăsată pe asfalt.

Liniile vieții în palmele tale
Seamănă
Cu poemul scris de un începător,

Ridurile tale, cele câteva,
Seamănă cu primul meu poem –
Cuvintele lui, atomii unui atom
Pentru termocentralele de azi.
Pentru navele spațiale de culoarea frunții poezilor asceți
În pădurea amazoniană,
Pentru planetele care stăteau în cosmos ca pe un pom
Împodobit în grabă.

Ea merge în urma cârdului de găște,
trece un podeț de lemn,
pe lângă o căruță abandonată,
își pleacă ușor capul,
ea și păsările –
distanța dintre căruță
și primul fir de iarbă înverzită.

Canicula crește ca insuportabilitatea într-o mașină la drum lung –

O singură presimțire,
Mai târziu, sigur va cădea peste ocna
O ploaie cu pești ca în romanul lui Murakami,
Aerul miroase a grăsime,
Oamenii își șterg transpirația care scoate un zgomot
De cărămidă arsă.

Pe jos, nisipul putrezit devine cenușă,
Cineva, departe, râde, râsul lui se aliniază cu
Sunetul unui casetofon uitat.